Η βία κατά των γυναικών (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 29 Νοεμβρίου, 2021

Έντονα απασχόλησε πρόσφατα τα μέσα ενημέρωσης η έξαρση της βίας κατά γυναικών με θύτες άνδρες. Ως συνήθως η είδηση προβάλλεται με εστίαση στη στατιστική και αποφεύγεται με άκρα επιμέλεια η διερεύνηση των αιτιών, που συντελούν στο φαινόμενο, που βέβαια δεν είναι αποκλειστικά της εποχής μας. Ως λύση οι «ειδήμονες» προτείνουν την ενθάρρυνση των γυναικών που ζουν το δράμα της ενδοοικογενειακής βίας, ώστε να τολμήσουν αυτές να καταγγείλουν τον βίαιο σύζυγο ή σύντροφο, περιοριζόμενοι συνήθως να κάνουν γνωστό ότι σε κάποια αστικά κέντρα λειτουργούν ξενώνες βραχυχρόνιας παροχής φροντίδας σε γυναίκες, θύματα βίας. Έτσι οι πλείστοι αναπαύονται με την αίσθηση ότι επιτέλεσαν το καθήκον τους!

Ο άνδρας, ισχυρότερος σωματικά, καθ’ όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας υπήρξε κατά κανόνα θύτης με θύμα τη γυναίκα και όχι μόνο τη σύζυγό του. Κατά πολεμικές επιχειρήσεις ή περιόδους δουλείας, η γυναίκα έπεφτε θύμα βιασμού ή αρπαζόταν ως λάφυρο από τον νικητή. Σπάνιες είναι οι περιπτώσεις, κατά τις οποίες η γυναίκα άσκησε βία. Σ΄ αυτές ή θα χρησιμοποίησε δόλο ή θα ζήτησε τη βοήθεια άλλου άνδρα ή ανδρών μένοντας ηθική αυτουργός.

Είναι από τη φύση του βίαιος ο άνδρας; Κατά το παρελθόν κάποιοι ερευνητές, εμφορούμενοι από υλιστικές αντιλήψεις, αναζήτησαν τα αίτια της βίας στη δομή του εγκεφάλου του δράστη. Γράφηκαν πολλά φαιδρά και άκρως αντιεπιστημονικά για τον γεννημένο εγκληματία (χωρίς βέβαια να αναφέρονται σε πάσχοντες από ψυχικές λεγόμενες νόσους). Αργότερα αναπτύχθηκαν και φιλοσοφικές δοξασίες περί του ελευθέρου ή καταναγκαστικού στις ανθρώπινες ενέργειες. Αν οι ερευνώντες είχαν τη διάθεση να δοθούν ελαφρυντικά στους διαχρονικά θύτες, τότε ίσως να οδηγούμασταν σε κοινωνία, στην οποία θα είχε καταρρεύσει ο θεσμός της απόδοσης δικαιοσύνης.

Η Εκκλησία έχει διατυπώσει με σαφήνεια τη θέση ότι ο άνθρωπος, ως πλάσμα του Θεού, είναι ελεύθερος, συνεπώς υπεύθυνος για τις πράξεις και τις παραλείψεις του. Ακόμη και αυτή η θέση ενοχλεί αρκετούς στην εποχή μας, οι οποίοι ενώ υπερτονίζουν το αγαθό της ελευθερίας, αγνοούν το κύριο μέρος του περιεχόμενου της περιορίζοντας την ανάλυσή της στα πεδία εθνικό και κοινωνικοπολιτικό. Τους

διαφεύγει κατά τρόπο τραγικό το κυριότερο, η πνευματική ελευθερία, καθώς οι πνευματομάχοι έχουν πληθυνθεί δραματικά στον δυτικό κόσμο.

Η Εκκλησία θεωρεί θεμελιώδη τον αγώνα για την κατανίκηση των παθών, τα οποία επιβάλλουν στον άνθρωπο την πιο φρικτή δουλεία. Προβάλλει την ασκητική βιωτή ως προϋπόθεση, για την κατανίκησή τους. Αλλά η ασκητική βιωτή χλευάζεται σε εποχή που ο καταναλωτισμός και η άνευ ορίου απόλαυση των ηδονών έχει καταστεί λατρεία στον δυτικό κόσμο, στον οποίο ανήκει και η νεοελληνική κοινωνία, μετά το 1960. Το πρότυπο κοινωνικού βίου στη Δύση συμβάλλει τα μέγιστα στην έξαρση δύο από τα πλέον φοβερά πάθη, της φιλαργυρίας, καθώς το χρήμα ανοίγει πολλές θύρες, και της φιληδονίας, η οποία διδάσκεται στο πλέον σημαντικό σχολείο της εποχής μας, την τηλεόραση. Φυσικά από κανένα μας δεν λείπει και η ροπή προς τη φιλοδοξία, για να συμπληρωθεί το τρίπτυχο των φοβερών παθών, κατά τη διδασκαλία της Εκκλησίας.

Με βάση τα αναπτυχθέντα, επιχειρώ τώρα να προβάλω ελαφρυντικά κατά των θυτών, που είναι συνάμα και θύματα, θύματα κοινωνίας, που υποθάλπει την εγκληματική συμπεριφορά και στη συνέχεια προσπαθεί να απομονώσει το θύμα της, που έχει υπερβεί τα εσκαμμένα, οδηγώντας το ενώπιον της δικαιοσύνης, η οποία ποτέ δεν αναζητά τον ηθικό αυτουργό. Και πώς να στραφεί εναντίον του, αφού και οι δικαστικοί, ως μέλη της κοινωνίας έχουν μερίδιο ευθύνης;

Τηλεόραση, ο πλέον σημαντικός προαγωγός σε εγκληματικότητα στην εποχή μας. Η βία και το σεξ παρελαύνουν με υπόδειξη ότι ακόμη και οι πλέον ακατάλληλες ταινίες είναι κατάλληλες για εφήβους 16 ετών. Και βέβαια για τις «κατάλληλες» από ηλικίας 8 ετών τι να γράψω; Τι να γράψω για τις παιδικές εκπομπές με τους δράκους και τις μάγισσες; Και τι να γράψω για την επί ώρες παραμονή στην οικία των παιδιών μόνων τους, καθώς οι γονείς τρέχουν για τον άρτο όχι πάντα τον επιούσιο, αλλά και τον καταναλωτικό, εκμαυλισμένοι από τις καπιταλιστικές σειρήνες; Και σαν να μην έφθανε αυτό έρχονται να συμπληρώσουν τον βιασμό της αθώας παιδικής ψυχής τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, τα οποία προσφέρουν ως δώρα οι ίδιοι οι γονείς ή συγγενείς. Εκεί με τα αντανακλαστικά σε υπερδιέγερση ο «παίκτης» αγωνίζεται να ξεπεράσει τον άγνωστο με την καλύτερη επίδοση, δηλαδή εκείνον που σκότωσε περισσότερους κακούς! Και όταν εισέλθει στην εφηβεία, εισέρχεται συνάμα στον σκοτεινό λαβύρινθο του διαδικτύου, όπου τη μεγαλύτερη επισκεψιμότητα κατέχουν οι ιστοχώροι με σεξουαλικό περιεχόμενο, κατά φύσιν ή παρά φύσιν. Πόσα είναι τα θύματα της αντιαυταρχικής εκπαίδευσης, που υποθάλπει τον δικαιωματισμό χωρίς υπόμνηση υποχρεώσεων! Πόσοι γονείς απαιτούν από τα παιδιά τους την πρωτιά με κάθε τρόπο!

Η άσκηση βίας δεν ξεκινά μετά τη σύναψη κάποιας ερωτικής σχέσης. Έχουν προηγηθεί πολλές πρακτικές εφαρμογές στο σχολικό περιβάλλον, στο οποίο η βία

κατά των αδυνάτων γνωρίζει τρομακτική «άνθηση»! Το φαινόμενο δήθεν ανησυχεί κατά καιρούς τους αρμόδιους και ζητούν από τα θύματα να γνωστοποιούν τις εναντίον τους επιθέσεις. Είναι τόσο ρηχοί οι τρόποι, τους οποίους οι ειδικοί προτείνουν για τον περιορισμό του κακού, που θα λάβει προσεχώς τρομακτικές διαστάσεις σ' όλες τις δυτικές κοινωνίες, αν δεν έχει ήδη λάβει.

Αλλά δεν είναι μόνο η κοινωνία προαγωγός στην εγκληματικότητα, είναι και η οικογένεια, η οποία βάλλεται καταιγιστικά με την ψήφιση νόμων, που αποσκοπούν στη διάλυσή της. Θα ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρον να διεξαχθεί έρευνα όχι μόνο μεταξύ των δραστών εγκλήματος, αλλά και άλλων σοβαρών αξιοποίνων πράξεων. Από ποιες οικογένειες προέρχονται; Ποια ήταν τα παιδικά τους χρόνια; Γνώρισαν αγάπη και στοργή; Δέχθηκαν αγωγή με βάση ηθικές αρχές «ξεπερασμένες» ή με βάση την αντιηθική της επικράτησης του ισχυρότερου, κατά το πρότυπο της άγριας φύσης; Αλλά αυτά είναι «ψιλά γράμματα»! Παρέβη τον νόμο, θα υποστεί τις συνέπειες. Η νομολογία δεν επιρρίπτει ευθύνη στους γονείς παρά μόνο, αν ο δράστης είναι ανήλικος. Ίσως στο μέλλον, αφού οι δημαγωγοί ισχυρίζονται ότι στην εποχή μας ωριμάζει η κρίση πρωιμότερα, να νομοθετηθεί η ενηλικίωση ενωρίτερα. Έτσι θα απαλλάσσονται και οι γονείς και οι παιδεραστές! Αλήθεια τα εγκλήματα κατά των γυναικών είναι περισσότερα από τα θύματα της παιδικής πορνείας; Τον λόγο έχουν οι γυναικείες οργανώσεις.

Για μία ακόμη φορά η δυτική κοινωνία προσπαθεί να αυτοδικαιωθεί με το προσωπείο της υποκρισίας. Σε κοινωνία που έχουν επικρατήσει άθλιες αρχές κοινωνικού και οικογενειακού βίου με υπέρμαχους διανοούμενους, πολιτικούς, κοινωνικούς αναλυτές, επιστήμονες, οικονομικούς παράγοντες, τους κυρίαρχους του «παιχνιδιού», και με την ένοχη σιωπή των θρησκευτικών ηγετών, οι οποίοι παθητικά αντιμετώπισαν τη μετάβαση στην μεταχριστιανική εποχή στον δυτικό κόσμο, είναι οι ίδιοι οι ένοχοι, που σπεύδουν να καθησυχάσουν την κοινή γνώμη, που ανησυχεί για την πορεία της κοινωνίας, αν πράγματι ανησυχεί, ότι τα πάντα βρίσκονται υπό έλεγχο! Είναι βέβαιο ότι το κακό θα εκτραχυνθεί, καθώς υφίστανται όλες οι προϋποθέσεις εξάπλωσής του. Χωρίς Θεό όλα επιτρέπονται (Ντοστογιέφσκι).

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»